

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Richardi Arsdekin Soc. Iesu S. Theol. Professoris
Theologia Tripartita Sive Resolutiones Polemicæ,
Speculativæ, Practicæ, Controversiarum, & Quæstionum,
etiam recentissimarum, quæ in Schola, & ...**

Missionarijs, & alijs animarum Curatoribus, & Theol. studiosis solerter
accommodatæ ...

Complectens copiosè Resolutiones Theologicas, etiam modernas, ad
praxim accommodatas

Archdekin, Richard

Antverpiæ, 1682

Quæstio 18. An sacerdos Regularis manifestè idoneus, cui Approbatio ab
Ordinario injustè negatur; possit validè in illius diœcesi confessiones
excipere.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40873

n.8. Lugo disp. 2. n. 29. ubi adducit decretum Urbani VIII. Et Diana part. 10. tract. 13. resol. 23. ubi recenset Breve Innocentii X. in causa Angipolitana novæ Hispaniæ, impressum Romæ anno 1648. in quo ad dubium nonum, negat Regularibus illam potestatem competere sine approbatione Episcopi diœcesani, cum clausula irritante privilegia in contrarium.

Docent tamen non pauci, Regularem in una diœcesi approbatum posse ubi confessiones excipere, ut Leander de Murcia in cap. 6. Regulæ S. Francisci q. 8. Corduba, Præpositus, Coloffus, quos refert Diana p. 6. tr. 7. resol. 59. Bauni 1. p. tract. 4. q. 4. & Bruno Chaffaing. de privil. Regularium tract. 5. c. 11. prop. 2. Sed ab his plerique jam & meritò recedunt.

QUÆSTIO XVIII.

An Sacerdos Regularis manifestè idoneus, cui approbatio ab Ordinario injustè negatur, possit validè in illius diœcesi confessiones excipere.

Negativè resolvo ut infra part. 3. tract. 2. cap. 2. Quia negatio approbationis non est approbatio, quam Tridentinum expressè requirit. Et ita docet Suarez, Vasquez, Fillucius, Coninck, Mendo, Dicastilio, Lugo, de pænit. disp. 21. sect. 3. n. 53. & plures apud Dianam p. 8. tract. 1. resol. 85. Quia Tridentinum sess. 23. cap. 15. videtur derogare cuilibet juri antiquo, & privilegiis Regularium, dum asserit, Nullum Regularem absque Episcopi approbatione posse confessiones secularium deinceps excipere, non obstantibus quibuscunque privilegiis.

F 5

Pro

Pro parte affirmativa stant Theologi non pauci, nec autoritatis exiguae, quos sequitur Chafsaing de privil. Regul. tract. 5. cap. 11. & in eandem sententiam tam ille, quam alii adducunt Rodericum, Peirinum, Portel, Layman, Fagundes, Villalobos, Zanardum, Finellum, Cochier, Mirandum, Grassis, Angelum, & plures alios citat & sequitur Leander disp. 11. quaest. 83. Et hoc privilegium vigere post Tridentinum supra citatum disertè docet Navarrus in Manuali c. 27. nu. 264. & alii moderni quos refert & sequitur Castropalao hic punct. 18. §. 3. num. 9. Cum his sentit Henriquez afferens hanc sententiam sustineri à Doctoribus Salmanricensibus, & Complutensibus, & in Academia Parisiensi fuisse publicè propugnata, & à Congregatione Cardinalium declarata. Pro eadem doctrina refertur etiam Diana cum quindecim Authoribus quos citat Gamachus in tom. 3. tract. de Pœnit. cap. 18. & eandem fusè tuetur Pelizarius in Respon. Reg. tom. 1. pag. 492. Fundamentum hujus resolutionis petunt primò, ex Clementina *Dudum de sepulturis*. Ubi decernitur Regularem ad confessiones Ordinario debite præsentatum admitti debere. Si verò (inquit) iidem Prælati Fratribus ad audiendas Confessiones, ut præmittitur, electis ejusmodi licentiam exhibere recusaverint, Nos ex nunc ipsis ut confessiones, sibi confitentibus, liberè, licitèque audire valeant gratiosè concedimus de plenitudine potestatis Apostolicæ. Nec admittunt huic decreto derogatum esse per Conc. Tridentinum sess. 13. cap. 1. de reform. dum statuit, ut non possit Regularis audire confessiones sæcularium... nisi approbationem obtineat: non obstantibus privilegiis &c. Quia ut docet Navarrus in Caput. *Placuit de pœnit.*

panit. Lex posterior generalis sæpe limitatur per speciale jus antiquum. Lex autem illa Tridentini potest cum dicta Clementina sic conciliari, ut patiatur hanc exceptionem, Nisi Regulari manifestè idoneo, & præsentato approbatio fuerit injustè negata. Nam hoc non est novû in administratione Sacramentorum, ut licentia petita, & non obtèta in certis casibus pro concessa habeatur, ut patet in administratione Eucharistiæ, & Extrema unctionis in eadem Clementina. *Undum.* Et in Extravag. *Inter cunctas.* Et ex cap. *Licet.* de Regularibus. Nec credendum videtur (inquit) mentem Concilii fuisse, frustrare Regulares suo privilegio pridem ab Ecclesia & Jure concessio: aut ita fovere passionem prælatorum ut pro libitu valeant personas manifestè idoneas à functione tam necessaria impedire, ut loquitur Peirinus de privil. Minorum. Pro quibus refert Bruno Chassaing. supra pag. 224. Speciale Indultum in Constit. Clementis VII. Ut confessores Ordinis Minorum semel præsentati alicui Episcopo pro confessionibus audiendis, (de more) post unam præsentationem non teneantur amplius præsentari, etiam si ad aliam transferint diocesim.

Ita illi: nostram verò sententiam supra relatam, judicamus in praxi sequendam esse, præsertim post damnatam ab Alexandro VII. propositionem 13. *Satisfacit præcepto annua Confessionis, qui confitetur Regulari Episcopo præsentato, sed ab eo injustè reprobato.* Ratio enim cur hæc propositio damnetur, non videtur esse alia, quàm quia talis Regularis non potest tunc validè audire Confessiones sæcularium, cùm Ecclesia in admissione ad similem actum non excipiat tempus Paschale, de quo infra quæst. 24.